

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 404

гр. Варна, 01.02.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в закрито заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Марин Г. Маринов

Членове: Мария К. Терзийска
Елина Пл. Карагъзова

като разгледа докладваното от Елина Пл. Карагъзова Въззивно гражданско дело № 20233100500149 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по постъпила въззивна жалба от К. С. К., ЕГН *****, с адрес: *****, срещу решение №3600/21.11.2022г., постановено по гр.д. № 4129/2022 г. на ВРС, с което е прието за установено в отношенията между страните, че въззивникът дължи на С. Г. Г., ЕГН *****, с адрес: *****, сумата от **1700,00 лв.** - дължима главница съгласно Запис на заповед, издаден на 24.02.2020 г. от К. С. К., ЕГН *****, за сумата от 2000,00 лв., с падеж 31.03.2021 г., сумата от **119,94 лв.** - лихва за забава за периода от 01.04.2021 г. до 10.12.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда - 10.12.2021 г., до окончателното погасяване на вземането, за които вземания е издадена Заповед № 7127/17.12.2021 г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК по ч.гр.д. дело № 17711/2021 г. по описа на ВРС, XLII - ри състав, на осн. чл.422, ал.1 , вр. чл. 415, ал.1 ГПК и чл. 86, ал.1 ЗЗД.

В жалбата се излагат доводи за неправилност и необоснованост на решението по изложените в първата инстанция възражения за нередовност на записа на заповед и недоказаност на твърдяното от ищеца каузално правоотношение. Твърди се липса на реквизит, тъй като място на плащане не е посочено и не може да се извлече по реда на чл.536, ал.3 и 4 от ТЗ, доколкото за място на издаване е посочен не конкретен адрес, а само гр.Варна. Поддържат се доводите за нищожност на вписаната в записа на заповед клауза за заплащане на лихва за просрочие по аргумент от чл.459, ал.1 ТЗ, вр. чл.537 ТЗ и поради посочването на два различни начина за изчисляването ѝ (ОЛП + 10 пункта и ОЛП + 5 пункта). Излага се, че въпреки разпределената с доклада доказателствена тежест, с решението съдът неправилно е приел, че ищецът не следва да доказва каузално правоотношение. Поддържа се, че по аргумент от ТР 4/18.06.2014г. на ВКС ищецът е следвало да установи твърдението си, че записът обезпечава предоставен от ищеца заем за извършване на ремонтни работи. Твърди се, че

предаването на сумата е останало недоказано, въпреки ангажираните от ищеца гласни доказателства, а самият запис няма значението на разписка. Същевременно, въззивникът счита въведеното от него в срока по чл.131 от ГПК каузално правоотношение за доказано, независимо че договорът за наем е сключен не с ищеца, а с неговата съпруга, с оглед ангажираните гласни доказателства, че всички отношения между наемател и наемодател са се уреждали от ищеца. Обстоятелствата, че процесният запис на заповед е издаден за обезпечаване на просрочени и дължими занапред месечни наемни вноски и последващото им погасяване чрез плащане, счита за установени от представените по делото разписки, фактури и показанията на свидетеля, присъствал на окончателното уреждане на отношенията между страните, както и от признанието на самия ищец.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК е постъпил отговор от въззиваемата страна, в който оспорва въззивната жалба и моли за потвърждаване на първоинстанционното решение. Твърди, че ВРС е възприел правилно фактическата обстановка. Поддържа, че процесният запис на заповед съдържа всички изискуеми реквизити и е редовен от външна страна, поради което при направеното от ответника общо оспорване на вземането, ищецът не е длъжен да сочи основание на поетото от издателя задължение за плащане и да доказва възникването и съществуването на вземане по каузалното правоотношение. Независимо от това ищецът е провел успешно доказване на каузалното правоотношение – неформален договор за заем за извършване на ремонт на сградата на ул. „Шипка“ 16, тъй като съпругата на ищеца също притежава апартамент в нея. Прави анализ на събраните гласни доказателства, за да обоснове тезата си, че не е налице връзка между процесния запис на заповед и твърдения от ответника договор за наем, който е с различни страни и отношенията по него са уредени. Показанията на водения от ответника свидетел се оспорват като недостоверни, неинформативни и опосредени. Сочи съдебна практика, според която няма пречка за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 ГПК за законната лихва, когато тя е определена в документа или както е в разглеждания случай – определяема.

Въззивната жалба е подадена в срока по чл. 259, ал. 1 ГПК, от активно легитимирано лице, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, процесуално допустима е и отговаря на останалите съдържателни изисквания на чл. 260 и чл. 261 ГПК.

Страните не се позовават на процесуални нарушения във връзка с доклада по делото, не се констатира и необходимост във въззивното производство да се предоставя възможност за предприемане на процесуални действия от страните, поради релевирани нарушения съдопроизводствените правила; доказателствени искания не са направени.

Предвид допустимостта и редовността на въззивната жалба и на основание чл.267, ал.1 ГПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА за разглеждане, като допустима и редовна въззивна жалба от К. С. К., ЕГН *****, с адрес: *****, срещу решение №3600/21.11.2022г., постановено по гр.д. № 4129/2022 г. на ВРС.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **06.03.2023 г. от 10,30 часа**, за която дата и час да се призоват страните с препис от настоящото определение, като на въззивника се връчи и препис от отговора на въззивната жалба.

ПРИКАНВА страните към спогодба и възможността да уредят доброволно отношенията си чрез медиация или друг способ за доброволно уреждане на спора, като им указва, че при приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца.

УКАЗВА на СТРАНИТЕ за възможността да разрешат спора, чрез медиация, като ползват Центъра по медиация, разположен на 4 етаж в сградата, в която се помещава Съдебно-изпълнителна служба при Районен съд Варна на адрес: гр. Варна, ул. „Ангел Кънчев" № 12, тел. 052623362; служител за контакти - Нора Великова.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____